

عنوان مقاله:

توسعه فیزیکی شهرها و ضرورت تعیین حریم امن شهری (مطالعه موردی: شهر شیراز)

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فضل الله کریمی قطب آبادی - دانشجوی دوره دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

سمانه تیموری - کارشناس ارشد جغرافیا دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد

خلاصه مقاله:

رشد بی رویه شهرها و خزش مناطق شهری بر بستر طبیعی، بدون توجه به خطرات طبیعی، لزوم توجه به برنامه ریزی شهری در تعیین حریم امن و پایدار شهرها را ضروری نموده است. تعیین حریم امن شهرها در کشورهای درحال توسعه به برنامه ریزان و مدیران شهری در تقلیل خطرات طبیعی و مدیریت ریسک کمک شایانی می کند. بین گسترش بی رویه و بی قاعده شهری و افزایش آسیب پذیری شهری یک رابطه مستقیم وجود دارد؛ گسترش شهرها اگر به صورت بی قاعده، بدون داشتن طرح و برنامه و عدم رعایتی ضوابط و مقررات شهرسازی باشد؛ باعث افزایش آسیب پذیری آنها می شود. در این مقاله ضمن بیان چگونگی توسعه فیزیکی شهر شیراز، به بررسی مسایل و مشکلات ناشی از عدم توجه به شرایط محیط طبیعی در توسعه فیزیکی این شهر پرداخته می شود. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی با رویکردی توسعه ای می باشد. اطلاعات مورد نیاز در این پژوهش به صورت اسنادی و پیمایشی گردآوری شده است. نتایج تحقیق نشان می دهد که عدم توجه به شرایط طبیعی پیرامون در شهر شیراز و نبود برنامه ریزی های مناسب در جهت کنترل توسعه فیزیکی، این شهر را با مخاطرات طبیعی زیادی مانند زلزله روبرو کرده است که در صورت وقوع این پدیده ها، زمینه برای بروز خسارت های جانی و مالی فراوان فراهم می شود. تحلیل استاندارد موجود برای شهر شیراز در شکل های شماره 4 و 5 آورده شده است. نتایج نشان می دهد که اگرچه حریم 300 و 1000 متر تاثیر چندانی بر شهر شیراز ندارند، اما رعایت استانداردهای ایمنی در ارتباط با مقاوم سازی ساختمان ها و تاسیسات، ضروری می باشد.

کلمات کلیدی:

توسعه فیزیکی، مدیریت ریسک، حریم امن شهری، زلزله، شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/620015>

